

Maria Larssons dubbla ansikte

Maria Larsson, folkhälsominister, i Sverige vill hemligstämpla socialtjänstutredningar om barnavård, vilket innebär att föräldrar som är under utredning inte skall få veta om det. Insatser skall också ske mot föräldrarnas vilja, skyddet till barn och unga måste stärkas, skriver Maria Larsson och hänvisar till barn som utsätts för [hedersrelaterat våld](#).

Efter att i fyra år arbetat för upprättelse av alla de barn som utsatts för vanvård under den tid de varit omhändertagna, går Maria Larsson ut med ett förslag som hemligstämplar familjeutredningar och omhändertagande av barn. Skälet är att skydda stödet till barn och unga som utsätts för bl.a hedersrelaterat våld.

Under samma tid som vi vanvårdsbarn kräver korten på bordet, upprättelse och ursäkt för alla dem som varit omhändertagna, vill Maria Larsson mörka framtida utredningar.

Vad lite har inte Maria Larsson lärt av historien. Flertalet av de barn som omhändertogs och utsattes för samhällets omvårdnad för idag fram krav på ursäker och ersättning för förlorade barndomar. Många av de barn som omhändertogs gjordes det utan motivering eller möjlighet för biologiska föräldrar att ha en chans.

Jag förstår Maria Larssons ambition att invandrarbarn inte skall utsättas för tvång och att föräldrar som inte kan eller klarar jobbet måste träda tillbaks. Men detta kan aldrig ske utan föräldrarnas medvetande eller kunskap. Det finns föräldrar som inte skall vara vårdnadshavare, men samhället har ingen rätt att jobba under täcket mot denna grupp.

Inom vanvårdsgruppen har vi diskuterat olika möjligheter för att lösa den här formen av problem, bl.a. Bättre utbildade socialsekreterare med specialkompetens i familjehemsärenden. Att sätta unga nyutexaminerade socialsekreterare att utreda svåra familje- och barnavårdsärenden är ett hån mot bägge

parter.

Att ta hand om familjeutredningar kräver erfarenhet och referenspunkter som inte en strax över tjugo kan ha, att utreda invandrarärenden behövs kompetens om andra kulturer.

Skall staten upprepa vanvården genom att ytterligare försämra socialtjänstlagen SOL; LVU. Det är precis det som gruppen inom vanvårdsbarnen arbetat emot.

Det finns redan idag möjligheter som inte används, t.ex. vårdnadsöverflyttningar, möjlighet till frivillig adoption som inte provas över huvudtaget.

Vårdnadsöverflyttning kan ske under tvång men det innebär att den biologiska familjen ändå har en chans att ha kontakt med sina barn. Varför jag säger detta är viktigt är för att så gott som alla som lever sk skyddat om barn, inte har någon högre önskan än att kunna ha en relation med sin familj. Hur kan Maria Larsson fränsäga deras rätt till ursprungs rätt.

Som barn erbjöds jag i julklapp att adopteras av min fosterfamilj, vilket de snällt nog sa nej till. För mig som barn handlade det om rätten till mitt ursprung att ha kontakt med min farmor, kusiner etc. Hur tror Maria Larsson att barn som under hemligstämpel någonsin skulle förlåta samhället att bli avskurna från deras ursprung?

Problemet är att Maria Larsson lika lite som andra beslutande poliker inte frågar efter vår kunskap när det gäller omhändertagande och utredningar. Vi som har levt med detta och burit kappsäcken av vad det innebär betraktas av Maria Larsson som icke vetande.

Det pågår idag en riksomfattande undersökning kring vad som kallas vanvårdsoffer, alltså vuxna/barn som varit utsatt för samhällets omhändertagande på gott och ont, kanske mest ont. Detta mot bakgrund av hur många som vill komma till kommissionen för vanvård av barn och berätta sin historia.

Utredningen begärde att få pengar för ytterligare ett intervjueteam för 2009, men fick avslag av Maria Larsson med motiveringen att det saknades pengar i budgeten.

Det innebär att 70 personer får vänta mer än ett år på att berätta sin historia. Utredningen skulle ha lämnat sin

slutrapport under 2009 men flyttas nu fram.

Det underlag som utredningen ger skall ligga till grund för en upprättelse i form av en offentlig ursäkt och förhoppningsvis ekonomisk ersättning.

Maria Larsson vill inte ta i detta innan hela utredningen är klar. Det innebär att vanvårdsgruppen får vänta i sämsta fall fram till 2012 med att få frågan om vanvård avklarad.

Min uppfattning är att Maria Larsson lika lite som andra politiker lärt av historien och gör sig själva till experter över andras liv. Vi är 200 000 personer idag som varit omhändertagna och fått sk samhällsvård. Många av oss önskar att den samhällsvården aldrig funnits. Att nu köra över föräldrar och hemligstämpla utredningar luktar mer av kommunistisamhället än en demokrati.

Jag vill slutligen berätta kort om Rebellrobban som kämpat i tre år för att få vårdnaden om sin son, men hela tiden körs över av socialsekreterare och socialpolitiker. Rebellrobban har inga ekonomiska- eller missbruksprolem, men socialsekreterarna har lovat bort hans barn till fosterfamiljen. Därför kommer hans krav till kortal. Det förslag som Maria Larsson förespråkar är att mångfalldiga Rebellrobbans fall och fler där till.

Anne Skånér

[Anne Skånér](#) är sekreterare i Föreningen Samhällets Styvbarn